

www.ketab.ir

مؤلف:
مجید صفاتاج

سرشناسه: صفاتاج، مجید ۱۳۴۰
عنوان و نام پدیدآورنده: ایمان و کفر؛ آنچه یک مسلمان باید بداند / مولف مجید صفاتاج؛
ویراستار حمیدرضا نیکوییام
مشخصات نشر: تهران: آفاق روشن بیداری، ۱۳۹۹
مشخصات ظاهری: ۱۵۱ ص.

فروست: آفاق روشن بیداری؛ شماره ۷۷. سلفی گری و تکفیرگرایی؛ ۴.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۵۰۲-۳۶-۴

وضعیت فهرست نویسی: فیا

موضوع: ایمان (اسلام) — جنبه های قرآنی؛ Quranic teaching (Islam) — Faith

موضوع: ایمان (اسلام) — احادیث؛ Faith (Islam) -- Hadiths

موضوع: کفر و کافران؛ (Kufr) Islam

موضوع: کفر و کافران — احادیث؛ Kufr (Islam) -- Hadiths

رده بندی کنگره: BP1۰۴

رده بندی دیویی: ۲۹۷/۱۵۹

شماره کتابشناسی ملی: ۷۲۹۱۵۸۴

سلفی گری و تکفیرگرایی (۴) - مرز میان ایمان و کفر؛ آنچه یک مسلمان باید بداند

پدیدآورنده: مجید صفاتاج

ناشر: آفاق روشن بیداری

شماره نشر: ۶۸

نوبت چاپ: تابستان ۱۳۹۹

شمارگان: ۱۱۰۰

ویراستار و صفحه آرا: حمیدرضا نیکوییام

طراح جلد: محمد علی علامه

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۵۰۲-۳۶-۴

قیمت: ۳۱۰۰۰ تومان

آدرس: خیابان توحید خیابان نیایش شرقی

پلاک ۳۷ طبقه ۷

تلفن: ۰۹۳۳۷۷۵۰۱۹۳

کلیه حقوق محفوظ و متعلق به ناشر است.

از نظر قرآن معیار ایمان و کفر، اظهار شعائر اسلام و اقرار به مسلمانی است. در این صورت، کسی اجازه تعرض ندارد. خداوند تبارک تعالی در قرآن مجید می‌فرماید:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جِئْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَيِّنُوا أَلَّا تَكُونُوا مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۚ فَهُمْ يُغْوَوْنَ
لَسْتُ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

«ای کسانی که ایمان آورده‌اید! چون در راه خدا سفر می‌کنید، [خوب] رسیدگی کنید و به کسی که نزد شما [اظهار] اسلام می‌کند، مگویید تو مؤمن نیستی، [تا بدین بهانه] متاع زندگی دنیا را بجویید.»

در شأن نزول این آیه آمده است که پس از غزوه خیبر، پیامبر گرامی اسلام ﷺ اسامه بن زید را با جمعی به سوی برخی از قریه‌های یهود در اطراف فدک فرستاد تا آنان را به اسلام دعوت کند. مردی از یهود به نام «مرداس بن نهیک» که از حضور اسامه آگاهی یافت، نزدیکان و اموال خود را در کنار کوهی جمع نمود و نزد اسامه آمد و گفت:

«أشهد أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله، أسامه أو را به قتل رساند. پس از بازگشت به نزد رسول خدا ﷺ رفت و جریان را برای آن حضرت نقل کرد. پیامبر گرامی اسلام ﷺ به او فرمود: «مردی را کشتی که به لا اله الا الله و انی رسول الله، شهادت داد؟!» اسامه گفت: «ای رسول خدا! او برای نجات از کشته شدن شهادت داد.» پیامبر گرامی اسلام ﷺ فرمود: «آیا دل

او را شکافتی تا آگاهی پیدا کنی؟»^۱

روایات بسیاری نیز وجود دارد که مسلمانان را از تکفیر هم‌کیشان خود نهی کرده است. پیامبر گرامی اسلام ﷺ مرزهای بین ایمان و کفر را چنین بیان می‌فرماید:

«أمرت أن أقاتل الناس حتى يقولوا لا اله الا الله. فإذا قالوها، وصلوا صلاتنا، واستقبلوا قبلتنا، وذبحوا ذبائحنا، فقد حرمت علينا دماؤهم وأموالهم،^۲ «مأمور شده‌ام با مردم بجنگم، تا هنگامی که کلمه توحید را بگویند. پس اگر کلمه توحید را گفتند، و نمازها را انجام داده و به سوی قبله ما نماز خواندند، و مانند ما گوسفند را ذبح نمودند، اموال و خون آنان بر ما حرام خواهد بود.»

در جنگ خیبر، هنگامی که پیامبر گرامی اسلام ﷺ پرچم را برای فتح قلعه‌های خیبر به امیرالمؤمنین علی علیه السلام سپرد، علی علیه السلام پرسید: «تا چه زمانی با آنان بجنگم؟» حضرت فرمود:

«تا وقتی که بگویند لا اله الا الله و محمد رسول الله شهادت دهند. هرگاه چنین کردند مال آنان از سوی تو محفوظ است؛ جز آن که خلاف حق را مرتکب شوند و حساب آنان بر خدای بزرگ خواهد بود.»^۳

پیامبر گرامی اسلام ﷺ به همین مضمون می‌فرماید:

«كفو أعن أهل لا اله الا الله لا تكفروهم بذنوبهم كفر أهل لا اله الا الله فهو أهل الكفر اقرب»^۴

«دست از اهل لا اله الا الله بردارید و آنان را به خاطر یک گناه تکفیر نکنید؛ که هر کس اهل لا اله الا الله را تکفیر کند، خود او به کفر نزدیک‌تر است.»

همچنین به گفته سماعه بن مهران، امام صادق علیه السلام فرمود:

«اسلام عبارت است از شهادت به لا اله الا الله و تصدیق به رسالت

۱. مجلسی، علامه محمد باقر بن محمد تقی، بحار الأنوار الجامعة لدرر أخبار الأئمة الأطهار، ج ۲۲، (بیروت: دار إحياء التراث العربی، چاپ: دوم، ۱۴۰۳ ق)، ص ۹۲.
۲. بخاری، ابو عبدالله محمد بن إسماعیل، صحیح البخاری، تحقیق مصطفی دیب البغا، (بیروت: دار ابن کثیر، ۱۴۰۷ ق / ۱۹۸۷)، الصلاة، باب ۲۸، ص ۱۰۸، ح ۳۹۲.
۳. مسلم نیشابوری، صحیح مسلم، المجلد الرابع، (انتشارات دار الفکر، بی‌تا)، ص ۱۸۷۲؛ فضائل الصحابة، ح ۳۳.
۴. طبرانی، سلیمان بن احمد، المعجم الكبير، تحقیق حمدي بن عبدالمجيد سلفی، ج ۱۲، (موصل: مكتبة الزهراء، ۱۴۰۴ ق / ۱۹۸۳ م)، ص ۳۷۲، ح ۱۳۰۸۹.